

2) Forvarere angaaende de Meddelelser, der ere gjorte dem i denne deres Egenkab;
 3) de ved den lgl. Fødselsstiftelse i Kjøbenhavn ansatte Embedsmænd, Betjente og Jordemødre angaaende de Fruentimmers Evangerklub og Barnefødsel, som forløses paa Stiftelsen, medmindre det ved Vidnesbyrd netop tilsigtes at oplyse et af et saadant Fruentimmer begaaet Drab af eller anden strafbar Handling mod Barnet.

Samtykker den, som har Krav paa Hemmeligholdelsen, eller er det iøvrigt klart, at Vidnesbyrdets Afslæggelse ikke strider mod dennes Dnske, finde foranstaaende Regler ikke Anvendelse. Et heller skulle de være til Hinder for, at den, der har gjort Meddelelse om, at en Forbrydelse er begaaet, kan tilsigtes at bekræfte sin Udtalelse med Ed, naar dette findes nødvendigt til at forebygge, at en Usskyldig bliver dømt.

Den Embedsmænd og Andre, som handle i offentligt Hverv, paahvilende Tavshedspligt er ordentligvis ikke til Hinder for, at Vidnesbyrd kan afkræves dem i Straffesager; dog kan det, naar vedkommende Minister finder, at ubetinget Tavshed om et offentligt Anliggende kræves af Statens Interesse, af denne paalægges de nævnte Personer ikke at afgive Vidnesbyrd herom.

Retten har paa Embedsvegne saavidt muligt at forebygge, at Vidnesbyrd modtages i de ovenanførte Tilfælde. Er det efter Omstændighederne klart, at en Vidnesførsel vilde komme i Strid med ovenstaaende Regler, bør ingen Indskaldelse udstedes.

§ 131.

Vidnesbyrd kan nægtes:

1) naar Vidnet maa antages ikke at kunne bevare et Spørgsmaal uden at udsige Noget, som umiddelbart udsætter det selv eller en Person, til hvem det staar i et af de under Nr. 2 nævnte Forhold, for Straf eller Beskjæmmelse eller velfærdstruende Formuetab;

2) af den Sigtedes Hgtefælle, Forældre og Børn;

3) af en Person, hvem Ansvarer for et trykt Skrifts Indhold i Medfør af Lov 3die Jan. 1851 § 3 kan komme til at paahvile, angaaende Betingelserne for en Forgjængers Ansvar, naar han enten selv vil overtage Ansvarer, eller Opfordringen til ham ikke er sket inden 3 Maanedes, efter at Bekjendtgjørelse om Skriftets Udgivelse første Gang var indrykket i et offentligt Blad.

At nogen af de forannævnte Personer har fundet sig i at afgive en Forklaring, som han var berettiget til at nægte, udelukker ham ikke fra senere at undslaa sig.

I ethvert Tilfælde, hvor det er klart, at Betingelserne for Fritagelsen ere tilstede, skal Retten før Afhørelsen gjøre Paagjældende opmærksom paa hans Ret til at undslaa sig.

Vægring ved at afgive Vidnesbyrd maa fremsættes udtrykkelig; naar det af Retten findes fornødent, maa Vidnet oplyse Omstændigheder, af hvilke det kan ses, at Vægningen er grundet.

§ 132.

Ingen er pligtig at møde som Vidne for en Underjøgelsesdommer eller i Sager, som behandles ved Underretten, udenfor den Underretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, naar han vilde komme til at reise mere end 9 Mile paa Jernbane eller 3 Mile paa anden Maade eller en tilsvarende Bortkængde delvis paa Jernbane og paa anden Maade, for at naa hen til Retten.

Under Hovedforhandling i Sager, der paadømmes af Landsretten uden Rævningsers Medvirkning, er Ingen pligtig at møde som Vidne udenfor den Landsretskreds, i hvilken han bor eller opholder sig, naar han vilde faa længere at reise hen til Retten end 18 Mile paa Jernbane eller 6 Mile paa anden Maade eller en tilsvarende Bortkængde delvis paa Jernbane og paa anden Maade.